

[Udenrigsministeren.]

en Skiften i Stemninger, og at der opnaas en Aftale; men indtil dette Øjeblik indtræffer, er den danske Smørtilførsel til England fri, som den har været hidtil, og Priserne et Konkurrencespørgsmaal, som Priserne har været det hidtil.

For Ægs Vedkommende, med Hensyn til hvilke Tysklands Lukning eller delvise Lukning — men den er jo meget nær ved en fuldstændig Lukning — har betydet en mægtig Overfyldelse af det evropæiske Marked, sikres der Danmark, hvis Kontingentering indføres i England til Opretholdelse af Priserne, at vi skal kunne sælge 5½ Million store Hundreder hvert Aar. Det svarer saa nogenlunde til den Mængde, der solgtes fra Danmark til Storbritannien i 1929. Men jeg burde sætte et Forbehold ved Ordet „sikres“, thi der er fra engelsk Side tilføjet, at hvis det skulde vise sig bydende nødvendigt for at opnaa taalelige Priser, vil England kunne optage Spørgsmaalet om en yderligere Indskrænkning, i hvilket Tilfælde Danmark dog altid skal være sikret 38 pCt. af den samlede Ægttilførsel til England, et i Forhold til vor tidligere Udførsel til England tilfredsstillende Tal.

For Fisks Vedkommende er Forholdet dette, at Toldprocenterne ogsaa er fastlagt. Men der er Planer i England om en Indskrænkning af den tilførte Fiskemængde, og den Regel, der her fastslaaes, er denne, at man ikke skal kunne sætte Maalet lavere end 412 000 cwts for det, som skal kunne indføres fra Danmark. Denne Begrænsning vil betyde en Formindskelse med ca. 10 pCt. i Forhold til den nuværende Mængde, saaledes som denne er opgjort under Forhandlingerne.

Dette er vel i Hovedtrækkene de Bestemmelser, som tager Sigte paa vor Udførsel til England.

Heroverfor staar en Række engelske Ønsker, som vi for vort Vedkommende har maattet opfylde. Englænderne lægger en meget stor Vægt paa Handelsbalanceforholdet mellem Danmark og England. Der er i dette noget stemningsmæssigt, som har spillet en stor Rolle for de foregaaende Drøftelser derovre indenfor engelsk Presse og engelsk Parlament, og den Gang alt dette begyndte, var Forholdet dette, at vi udførte for 4—5 Gange saa meget om Aaret til England, som vi indførte fra England. Nu kan man efter min Mening med Rette sige, at der er i og for sig lige saa megen Fordel ved at købe gode Varer til billige Proser fra et andet Land, som der

er ved at faa Adgang til at sælge Varer til et andet Land. Men dette i sig selv naturlige Synspunkt træder i Skygge i en Tid, da man overalt har Følelsen af, at Produktionen overstiger Købeevnen, og derfor stirrer man først og sidst paa Forholdet ud fra Synspunktet: den, der sælger mest, har derigen-nem en Fordel.

I den Tid, Forhandlingerne har staaet paa, har Forholdet mellem dansk Udførsel til England og dansk Indførsel fra England skiftet saaledes, at Udførselen til England i Værdi knapt 3 Gange overstiger den Indførsel, vi har fra England. Selv dette synes ikke tilfredsstillende for engelsk Bevidsthed, og jeg vil gerne sige dette, at medens jeg anser det for fuldkommen udelukket at tilvejebringe en Ligevægt i de to Staters Omsætning — det forbyder mangfoldige Vareforhold, det vanskeliggør jo paa Forhaand Forholdet mellem de to Landes Indbyggertal —, saa tror jeg, at det af mange vil føles som naturligt, at der sker en fortsat Tilnærmelse i rimeligt Omfang mellem dansk Indkøb i England og dansk Salg til England.

Paa hvilken Maade har man nu fra engelsk Side ønsket at gøre et Skridt fremad paa denne Vej, eller at fæstne paa nogle Omraader det bestaaende? Man har ønsket forskellige Nedsættelser i danske Toldsatser og enkelte dertil knyttede Omlægninger; for disse har den højtærede Handelsminister gjort Rede, og jeg skal ikke nærme mig dette Spørgsmaal mere. Betydningsfuldere er vel de Forpligtelser, som man fra dansk Side paatager sig til i Løbet af de 3 Aar ikke at forøge visse danske Toldsatser. Det gælder for det første Toldsatserne for Kul og Jern, men jeg tør vel sige, at der er heller ikke mange i Danmark, der har en stærk Fristelse til at forøge disse Toldsatser, der nu er Nul. Men dertil kommer en Binding for en Række Varer indenfor Tekstilvaregruppen, hvor vi altsaa forpligter os til i Løbet af de 3 Aar ikke at forhøje Satserne. Derom maa dog tilføjes, at i visse Tilfælde, hvis der foregaar en overdreven Indførsel fra andre Lande, hvorimod vi paa Forhaand ikke kan være sikrede, vil England være rede til en Forhandling med Danmark om de Foranstaltninger, som skal kunne træffes med Danmark om de Foranstaltninger, som skal kunne træffes derimod, dog saaledes, at disse Foranstaltninger først vil kunne træde i Kraft fra Juli 1935. Dette er, hvad Englænderne har ønsket og opnaaet for Toldens Vedkommende.

Dernæst har Englænderne haft en meget stærk Interesse i en Forøgelse af deres Kul-